

на вперта анї руш, не хоче з городу йти; так бачите її там подобалось. Гонюсь я так за нею, гоню, аж ту вибігає сусід з хати тай нуж мене ганьбити: а ти мать твою, ти сякий такий сину, що робиш в моїй ярині, ти мочимордо,— бачите каже мені той волоцюга, мені господареві, що з діда прадїда сиджу на своїм господарстві. А я станув тай здурнів, тай не знаю що казати за таку напасть на гладкій дорозі. Сусід викрикує тай іде до мене, а я стою. слухаю тай злість мене бере за зневагу такого порядного чоловіка як я, тай кажу йому гречно: а ти чого хочеш від мене, за що ганьбиш, що свиня трохи в ярині побарашковала та маєш ти магабундо, сейчас зневажати мене, та й як махну палицею по крижах, а він до мене, я поправив другий раз а мій сусід бевх на землю тай гвавт, убив мене, кричить, люди позбігались а я спокійно вергаю у хату. А моя дідьчиха, то є, моя жінка хочу сказати, дивилась на тое тай до мене з писком а ти тумане паршивий, ти розбійнику проклятий, ти чого людий розбиваєш, а щоби сьвята земля під тобою розступилась ти погане якийсь, тай таке мені віншує, що таки чоловікови здаєсь, що таки земля розступаєсь під ногами. От вам кажу, жінка що має за чоловіком обстояти як його зневажають, а вона ще сварить. Чекай, пійдеш до криміналу, ти розбишако — каже до мене. Пійду, то дійду, а зневажатись не дам. Тай на тім стало, що подав мене в суд, а нині був термін.

Досьвіта будить мене жінка тай на добрий день кричить: а ставай, ти кримінальнику, сонце вже високо а він гние ще, та маєш йти до суду, чекай будеш сидів ти розбишаку, тай таке віншує, що не дай Бог.

А гі на тебе, чарівнице — кажу — то так чоловіка до суду виправляєш, щоби ти пропала, ти публично якась. А вона мене кулаком, тай за волосє тягне з постелі. Та не